

[Asger Jensen.]

konventioner om søfolks forhyringskontrakter og hjemsendelse af søfolk samt den i Genève i 1936 vedtagne konvention om rederiernes ansvar i tilfælde af søfolks sygdom, tilskadekomst eller død, ligesom der også er taget hensyn til vedtagelsen på den 28. internationale arbejdskonference i Seattle i 1946.

Kommissionen har endvidere arbejdet på linie med lovgivningen i de øvrige nordiske lande, således at forslaget ikke i væsentlig grad afviger fra tilsvarende lovgivning i Sverige, Norge og Finland.

Der har i kommissionen været fremsat ønske om, at §§ 10—14 i funktionærloven måtte være gældende for de af sømandsloven omfattede funktionærer, men kommissionen har ikke stillet forslag herom, idet retelsen i givet fald må ske i funktionærloven. Det bedste ville på dette område være, om rederne og de pågældende funktionærer selv kunne enes om forhandlingsregler.

Repræsentanter for sømændenes og søfyrbødernes forbund har ikke kunnet tiltræde den i forslagens kapitel 4 omhandlede disciplinbod, hvilket synes noget uforståeligt, da det rimeligvis må være i hele skibsbesætningens interesse, at der hersker ordnede forhold ombord. Der er jo ikke tale om villkårlige straffebestemmelser. Ifølge den nugældende lov er det skibsføreren alene, der idømmer disciplinbod, men efter forslaget bliver det en domsmandsret eller et disciplinnævn, som det kaldes i lovforslaget. Disciplinnævnet skal bestå af tre medlemmer med skibsføreren som formand og såvidt muligt en fra samme tjenestegren som den sømand, der har begået forseelsen. Endvidere er der betryggende regler for afhøring og for omstændighederne ved idømmelse af bod.

Lovforslagets enkelte paragraffer skal jeg ikke komme nærmere ind på, idet jeg går ud fra, at der vil blive nedsat et udvalg til saglig drøftelse af detaljerne i lovforslaget. Jeg skal dog hilse med tilfredshed, at man i § 11 har udeladt den hidtidige bestemmelse om, at der kan gives et såkaldt skudsmål i søfartsbogen. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at det er erkendt, at dette har overlevet sin tid.

Jeg kan henvise til § 18, der skaber forbedrede forhold for officerer og mandskab under sygdom. Efter forslaget skal der som hovedregel udbetales to måneders hyre til officerer og en måneds til det menige mandskab under uforskyldt sygdom eller legemsbeskadigelse, ligesom § 24 klargør og udvider bestemmelsen om udbetaling af hyre til efterladte i tilfælde af dødsfald, og § 30

er udvidet til foruden begravelse også at omhandle ligbrænding, hvor staten afholder udgifterne.

Derimod er bestemmelsen i den nuværende sømandslovs § 56, hvorefter der på søn- og helligdage såvidt muligt bør gives lejlighed til afholdelse af gudstjeneste ombord, ikke medtaget i forslaget, men i den finske og den svenske tekst er en tilsvarende regel bibeholdt. Der synes at være grund til i udvalget at overveje, om man ikke netop i vor tid, da radioen giver bedre mulighed for gudstjeneste ombord, end tilfældet har været tidligere, burde opretholde bestemmelsen. Ændringerne i søloven er stort set en følge af ændringerne i sømandsloven og må betragtes som en rimelig ajourføring.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale de to lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Rager: Det, der først falder i øjnene, når man ser betænkningen fra den nedsatte kommission, er, at handelsministeriet i sin tid i og for sig ikke har haft så forfærdelig travlt. I 1946 havde man behandlet spørgsmålet internationalt, og først den 31. marts 1949 blev kommissionen nedsat. Hvorfor det har varet så længe, har jeg ikke kunnet få klaret. Til gengæld finder jeg, at den nedsatte kommission har været så omfattende, så alsidig og sagkyndig, at man må udtale sin glæde over det, og man må sige, at kommissionen har tilendebragt sit arbejde på nogenlunde rimelig tid.

Overfor den sagkundskab, der er repræsenteret i kommissionen, føler jeg mig meget lille, og jeg skal ikke konkurrere med foregående talere i dag og måske heller ikke med dem, der kommer bagefter, i retning af at udtale mig om enkeltheder i forslagene. Der foreligger på et enkelt punkt nær en enstemmig indstilling fra kommissionen, og overfor dette tror jeg at vi her i folketinget i det store og hele skal opgive at prøve på at lave mange ændringer. At der måske skal være lidt konkurrence, er naturligt, det er vi så vant til, men jeg tror ikke, det vil føre til meget. Vi kan jo se på forslagene i det udvalg, der er bebudet, men i det store og hele regner jeg med, at lovforslagene, der har så stor sagkundskab bag sig, i løbet af ganske kort tid bliver ophøjet til lov, og det tror jeg også vil være tilfredsstillende for dem, hvis kår her bliver væsentlig forbedret i forhold til, hvad de er nu.

Kjeldgaard Iversen: De her behandlede forslag er en videreførelse og modernisering af den gældende lovgivning på disse områder.